

"Sanokoon heikko: minä olen sankari." Joel.3:10

Raamattu puhuu jonkin verran heikkoudesta. Tämä negatiivinen asia elämässämme saa aikaan monta mutkaa ja surua. On kuitenkin muutamia ajatuksia, joissa nähdään heikkoudessa myönteisiäkin puolia. Nimittäin Raamattu lupaa Jumalan olevan heikoissa väkevä! Ja taasen Paavali kerskasi mieluummin heikkoudesta. (2.Kor.12:10)

Saatamme asettaa heikkoudet mittariksi hengellisyydellemme. Olen joskus pohtinut, että onko todella langenneen ihmisen kohdalla niin, ettei hän enää voisi suorittaa palvelustehtäviään? Eikö hän saa anteeksi syntejään siinä missä me kaikki muutkin? Vai onko kysymys syntien ja heikkouden salaamisen onnistumisesta? Tosiasia on se, että me kaikki hairahdumme, kuka ylpeyteen, kuka panetteluun, rianaamiseen, alkoholiin, juoruiluun, vihanpitoon, sanoilla loukkaamisiin, kukapa terve ihminen ei vahingossa katso vastakkaisen sukupuolen edustajaa "sillä silmällä" kunnes kääntää katseensa turhuutta katselemasta? (Jes.64:5-6)

Vain näkyvät synnitkö merkitsevät jotain tuomitessamme toinen toistamme? Jumalan kiitos, Pyhä Henki paljastaa totuuden meistä jokaisesta: Olemme heikkoja ja vajavaisia jokainen. (Room.3:23)

Mutta mikä tekee heikosta sankarin? Ajatellessani rehellisesti itseäni, voin todeta sanan mukaan: "kaiken minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa." (Fil.4:13) Mitä tapahtuukaan ihmiselle Jumalan läsnäolossa? Itsessään heikko ja luonteeltaankin ihan omaa laatuaan oleva ihminen saa ikään kuin riisuutua lihan hallintavallasta. - Se on ojentautumista uskon kuuliaisuuteen ja elämään Jumalan kanssa kaikesta inhimillisestä heikkoudesta huolimatta. On ikään kuin kaksi vaihtoehtoa: katsomme huonouteemme, heikkouteemme ja lankeemuksiimme tai sitten turvaamme elämämme "taistelussa" Herraan, kiinnittäen katseemme uskon alkajaan ja sen täyttäjään. (Hebr.12:2) Yleensä kuljemme sinne, mihin suuntaamme katseemme - niinpä tässäkin on parempi suunnata katseensa Jeesukseen. Hänellä on iankaikkisen elämän sanat. Hän voi tehdä sinusta sankarin, nöyrän ja hiljaisen, mutta Jumalan armossa ja voimassa voittaneen puhtaan ja Herralle kaunistetun morsiamen!

Kääntäkäämme siis katseemme omasta huonoudestamme Jumalan puoleen. Etsikäämme Hänen kasvojaan tietäen, että Hän tekee meistä sankareita. - Voit ehkä joku päivä kuulla puolisoasi sanovan "oletko sinä ollenkaan enää se sama ihminen, jonka kanssa menin naimisiin"? - Ojentaudu uskossa, saatat nähdä vielä ihmeellisiä asioita elämässäsi!

Entä miksi olemme heikkoja?

Heikkous tekee meidät ennen kaikkea nöyräksi. Sanoohan sana, että "joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea." (1.Kor.10:12) Ajatellaanpa Daavidin "kompastumista" vieraan naisen kanssa. Tuo mies oli Jumalalle mieluinen, voittoisa sankari, mutta uskon hänestä tulleen todellinen sankari ja voittaja vasta nöyrytyttyään ja tunnustaessaan syntisyytensä. Hänestä tuli sankari, joka teki parannuksen katuen syvästi erehdystään. Olisihan hän voinut käyttää kuninkaallista valtaansa ja kieltää kaiken jatkaen ihmisten tappamista ja valheessa elämällä tehden lisää syntiä.

Toiseksi, heikko ihminen tarvitsee apua. Olemme riippuvaisia eri tahoista. Kääntyisimmekö Jumalamme puoleen onnistuneina, mahtipontisina, ylpeinä ja onnistuneina ihmisinä? Luulenpa, että harva meistä kulkisi kuuliaisuuden tietä kovin kauaa omin voimin. - Kysyn, saako heikkous aikaan sen minussa, että etsin ja huudan Jumalaa avuksi? Tarvitsen Jumalaa ja yhteyttä Häneen. Jumala minussa on sankari! Hän on lunastanut minut vapaaksi elämään yhteydessä Häneen.

Kolmanneksi, Jumalan voima tulee näkyviin heikkoudessa. (2.Kor.12:9) Minkä arvoista olisi terveen ihmisen ilakointi parantumisesta verrattuna sairaan paranemiseen? Eihän terveet tarvitse parantajaa? On suurenmoista todeta monen ihmisen kohdalla, että vain Jumala sai aikaan muutoksen heidän elämässään. Yhtäkkiä juoposta tuli raitis, valehtelijasta rehellinen, varas lakkasi varastamasta, masentunut löysi elämän ilon, pettäjästä tuli uskollinen Jumalan koskettaessa heitä muuttavalla voimallaan. Kun eräänä päivänä entisiä alkoholisteja astuu taivaan portista sisään, haluan olla ottamassa heitä vastaan halaten ja riemuiten heidän sankarillisesta voitostaan! Ei heidän vaelluksensa ollut onnistunut, he kompastelivat ja taistelivat, mutta Jumalan suuri armo Jeesuksessa Kristuksessa riitti heidän sankaruuteensa! Siellä ei sitten enää kiusaa lihalliset himot. Ei enää langeta ja tunneta häpeää.

Älä siis luovuta, vaikka tunnet jollain elämäsi alueella heikkoutta ja avuttomuutta. Kanna ristisi ja seuraa Herraa. Hän auttaa ja armahtaa. - "Kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa". (1.Kor.15:43)

"Herra, sinä asetut kilveksi eteeni, Sinun oikea kätesi tukee minua, Sinun apusi tekee minut vahvaksi." Ps.18:36

Nouse, sankari! Älä katso ryvettyneitä vaatteitasi, katso Minuun - vapahtajaasi! Anna Minun pukea yllesi jälleen puhtaat valkaistut vaatteet.

Sankarini, Minä ilolla iloitsen sinusta, riemulla riemuitsen kätteni työstä; enkö Minä voisi sinua armahtaa, Minä, joka sinut loin?

Sinä olet rakkauteni kohde. Juuri sinulle tein tämän maailman, tähdet, kuun ja auringon. Annoin sinulle elämän. Niin annan myös iankaikkisuuden, sinä, lapseni! Ole turvallisella mielellä! En Minä sinua jätä, en hylkää.

Vaikka maailman ruhtinaat sanoisivat sinulle: "et kelpaa, et kuulu joukkoon, olet hyljeksitty, " sanon Minä sinulle: "sankarini"!

- Vielä eräänä päivänä Minä kysyn sinulta, "missä nyt ovat nuo pilkkaajasi, halveksujasi, vähättelijäsi"? - Sinä, voittaja! Sankarini! Nosta katseesi! Vapautuksesi hetki on lähellä...